

РЕШЕНИЕ

****0

гр. К., 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К. в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Марин М. Чорбаджийски

при участието на секретаря Цветка Вл. Петрова
като разгледа докладваното от Марин М. Чорбаджийски Гражданско дело № 20245130100034 по описа за 2024 година

Предявен е иск с правно основание чл. 3, ал.1 във вр. с чл.1, ал.1 т.3 от ЗУТОССР.

Ищцата Ю. Р. А. твърди в исковата молба, че в периода 01.01.1981г. до 01.07.1992г. заедно със съпруга ѝ и неговото семейство работели като тютюнопроизводители към ТКЗС „Д.“ - с. Г.К., бригада с. К.. Всеки от тях обработвал определени декари земя. През годината ТКЗС „Д.“ – с.Г.К. им заплащало месечни аванси, а в края на годината, когато предадели готовата продукция им приспадна. платените аванси, като удържал. една част от сумата за ТКЗС и им заплащА. разликата. Твърди, че през 1985г. тя лично обработвала 5дка. земя и от продажбата на тютюна в края на годината получила 2000 лв. За зачитане на пълна година трудов стаж било необходимо реА.зиране на доход в размер на 960лв., а нейния доход значително надвишавал този размер, за което трябвало да и бъде зачетен трудов стаж за една пълна година. Сочи, че стажът за времето, през което е работила в ТКЗС „Д.“ – с.Г.К., бригада с.К., бил оформен от Ликвидационния съвет на ТКЗС „Д.“ – с.Г.К. в УП-30 и в трудовата и книжка. Сочи още, че и двата документа били издадени от работодателя при когото била положила труд във времето , в което същият развивал дейност, съответно била нА.чна цялата трудовоправна документация, заверени били с подписите на длъжностни лица, подпечатани с печата на работодателя, посочени били периодите на трудовия и стаж и общата му продължителност. Сочи също, че когато навършила пенсионна възраст подала заявление за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал.3 от КСО, към което била приложила документите, удостоверяващи трудовия и стаж в ТКЗС „Д.“ – с.Г.К.. Исканата от нея пенсия ѝ била отказана, тъй като длъжностното лице

по „ПО“ в ТП на НОИ- КърджА. преценило, че стажът е нередовно оформен в представените от нея документи – в УП-30 не били посочени дати и място на раждане, а в правоъгълния печат, поставен в трудовата й книжка не бил посочен периода, през който била работила. Сочил, че тъй като ТКЗС „Д.“ – с.Г.К. прекратило своята дейност и ведомостите за заплати и трудовоправни документи били предадени в Осигурителен архив при ТП на НОИ – КърджА., стажът й бил зачетен въз основа на данните, съдържащи се в предадените документи, с изрично упоменаване, че за 1978г., 1979г., 1984г.,1985г.и от 1989г. до 1992г. не са предадени ведомости за заплати на тютюнопроизводителите от ТКЗС „Д.“ – с. Г.К.. Сочил, че след направена от нея справка в ТП на НОИ- КърджА., установила, че не й е зачетен стаж за 1985г..

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ТП на НОИ - КърджА., трудовия й стаж в ТКЗС „Д.“ – с.Г.К., като тютюнопроизводител, за времето от 01.01.1985г. до 31.12.1985г. , с продължителност една година.

Постъпил е отговор от Свилена Янчина - директор на ТП на НОИ – КърджА., в който оспорва иска и сочи, че трудовата книжка на ищцата не била оформена по надлежния ред и не можела пряко да удостовери нА.чието на трудов стаж за процесния период.

В съдебно заседание ищцата не се явява лично. Представява се от процесуалния й представител адв. Д. К., която поддържа иска така както е предявен. Претендира разноски. В писмена защита вх. ****84 /10.04.2024г. адв. Д. К. поддържа изцяло твърдяното в исковата молба и твърди, че са нА.це всички основания за признаване на трудовия стаж на ищцата в ТКЗС „Д.“ – с.Г.К., като тютюнопроизводител, за периода от 01.01.1985г. до 31.12.1985г. , с продължителност една година.

Ответникът ТП на НОИ - гр. КърджА. в съдебно заседание се представява от юрк. Н. Х., която поддържа отговора изцяло, оспорва предявения иск, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение платено от ищцата. ТП на НОИ чрез процесуалния си представител юрк. Х. в писмената защита вх. ****66 / 04.04.2024г. оспорва иска , като твърди, че показанията по делото са разнопосочни и не може да се приеме за достоверно твърдението, че ищцата е работила през 1985г. в ТКЗС „Д.“ – с.Г.К..

Съдът, за да се произнесе по иска съобрази следното: от удостоверение № 5506-26-2751-1/11.11.2023г. на ТП на НОИ-КърджА., издадено на основание чл. 30, ал.1, т.5 от Инструкция №5/30.06.2005 г. за приемане и съхраняване на ведомости за заплати и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правоприемник във връзка с чл.5, ал.2 от ЗУТОССР се установява, че липсват данни за положен от лицето Ю. Р. А. за периода 01.01.1985г. – 31.12.1985г. при работодател /осигурител ТКЗС „Д.“ – с.Г.К., бригада с. К..

Районният съд като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Предявеният иск е с правно основание чл. 3, ал. 1 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред по отношение на ТП на НОИ- гр. КърджА. /тъй като към момента на подаване на исковата молба работодателят на ищцата не съществува, не съществува и негов правопреемник/, че ищцата Ю. Р. А. за периода 01.01.1985 г. до 31.12.1985 г. се е намирала в трудово правоотношение с ТКЗС „Д.“ – с.Г.К., който период да бъде признат за трудов стаж при пенсиониране.

Видно от съдържанието на приетата като писмено доказателство по делото трудова книжка на ищцата Ю. Р. А. е налице вписване за постъпването и на работа в ТКЗС „Д.“ – с.Г.К. на длъжността „тютюнопроизводител“ на 01.01.1981 г. и дата на прекратяване на трудовия договор 01.07.1992 г. Направено е отбелязване за всичко прослужено време от 11 години. По отношение допустимите в настоящото производство доказателства и доказателствени средства ЗУТОССР предвижда особени правила, като в чл. 6, ал. 2 са изброени документите, които могат да бъдат писмени доказателства, годни да установят вероятността на положения трудов стаж. От удостоверение № 5531-08-90#2/12.04.2021 г. на ТП на НОИ- КърджА., издадено на основание чл. 30, ал.1, т.5 от Инструкция №5/30.06.2005 г. за приемане и съхраняване на ведомости за заплати и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правопреемник във връзка с чл.5, ал.2 от ЗУТОССР се установява, че липсват данни за лицето Ю. Р. А. за периода 01.01.1985 г. – 31.12.1985 г., тъй като в сектор ОА при ТП на НОИ – гр. КърджА. няма предадени ведомости за заплати на тютюнопроизводителите от ТКЗС – с.Г.К. за 1978г., 1979г., 1984г., 1985г. и от 1989г. до 1992г. и на личната партидна страница на лицето няма отразени данни. Описаните по-горе писмени доказателства обуславят извод за допустимостта на предявения иск, тъй като съгласно чл. 5 от ЗУТОССР задължителното условие за това е налице – представено е удостоверение, издадено от субект, оправомощен да съхранява книжа, ведомости за заплати и други, от което е видно, че последните са унищожени, загубени или въобще липсват данни за претендирания стаж, което обстоятелство е налице в настоящото производство.

В първоинстанционното производство е допуснато събирането на гласни доказателства и са приети като писмени доказателства оригинала на трудовите книжки на допуснатите до разпит свидетели при режим на довеждане Ю. Х. А. и Ф. Р. А.. Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗУТОССР допустимостта на свидетелските показания се предполага от представянето на писмени доказателства по ал. 2, като е ограничен и кръгът на лицата, които могат да бъдат допуснати като свидетели, а именно - като такива могат да бъдат допуснати единствено лица, притежаващи писмени доказателства, че са работили или изпълнявали длъжност при същия работодател през периода, през който е положен претендираният стаж. По делото са събрани гласни

доказателства, дадени от лица, чиито свидетелски показания са допустими, защото за тях се представиха документи от този вид – оригинал на трудови книжки, като посочения в тях периода съвпада с периода на работа на ищцата. В показанията си свидетелите Ю. А. и Ф. А. сочат, че ищцата е работила като тютюнопроизводител за периода от 01.01.1985г. до 31.12.1985г., като същата е била тютюнопроизводител към ТКЗС „Д.“ с. Г.К., бригада с. К. и с съпруга ѝ са обработва тютюн с площ 10дка – по 5дка на човек, добива са продукция и са получавали аванси. Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелите Ю. А. и Ф. А. като последователни и логични и кореспондиращи със събраните писмени доказателства по делото. Показанията, дадени от посочените свидетели, подкрепят останал събран по делото доказателствен материал.

С оглед на така установените обстоятелства, съдът приема следното: по делото са събрани писмени доказателства, че ищцата е работила в ТКЗС – с. Г.К. в спорния период от време, като тютюнопроизводител, по трудово правоотношение. Показанията на разпитаните от свидетели са за техни непосредствени впечатления за релевантни за спора обстоятелства. Показанията им не се опровергават от други доказателства, поради което следва да бъдат кредитирани и да бъде прието за установено, че ищцата е работила по трудово правоотношение в ТКЗС – с.Г.К. за спорния период от 01.01.1985 г. до 31.12.1985 г.. Искането ѝ този период да бъде признат за трудов стаж е основателно.

При този изход на делото, съгласно разпоредбата на чл. 9, ал.1 от ЗУТОССР, заплащане на държавни такси в производството не се дължи. Съгласно обаче постановките на ТР № 2/06.06.2016г., постановено по ТД №2/15 г. на ОСГК на ВКС, според което в производството по чл. 1, ал.1, т.3 от ЗУТОССР са приложими общите правила на ГПК. Съгласно чл.7, ал. 1, т. 4 от Наредбата за минимални адвокатски възнаграждения за други неопценяеми искове минималното адвокатско възнаграждение е 1000лв., а по дела за отмяна на уволнение и възстановяване на работа възнаграждението е не по-малко от размера на минималната месечна работна заплата за страната към момента на сключване на договора за правна помощ или към момента на определяне на възнаграждението по реда на чл.2. Следователно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение на представителя на ТП на НОИ е неоснователно и следва присъждане на поисканите от ищеца разноски за адвокатско възнаграждение в размер на платените от ищцата 750 лв..

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 3, ал.1 от ЗУТОССР по отношение на Териториално поделение на Националния осигурителен

институт - КърджА., че Ю. Р. А., с ЕГН *****, с адрес: с. К. №4, общ. К., обл.КърджА., е работила по трудово правоотношение, като тютюнопроизводител, през периода от **01.01.1985 г. до 31.12.1985 г.**, с продължителност една година, в ТКЗС „Д.“ – с. Г.К., което време да бъде зачетено за трудов стаж при пенсиониране.

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт – КърджА. да заплати на Ю. Р. А., с ЕГН *****, с адрес: с. К. ****, общ. К., обл. КърджА., със съдебен адрес на призоваване гр. КърджА., ул.“Г.Б.“ **** направените по делото разноси в размер на 750 / седемстотин и петдесет / лева – адвокатско възнаграждение за процесуален представител.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – КърджА. в двуседмичен срок от връчването му на страните на съдебните им адреси.

Съдия при Районен съд – К.: _____